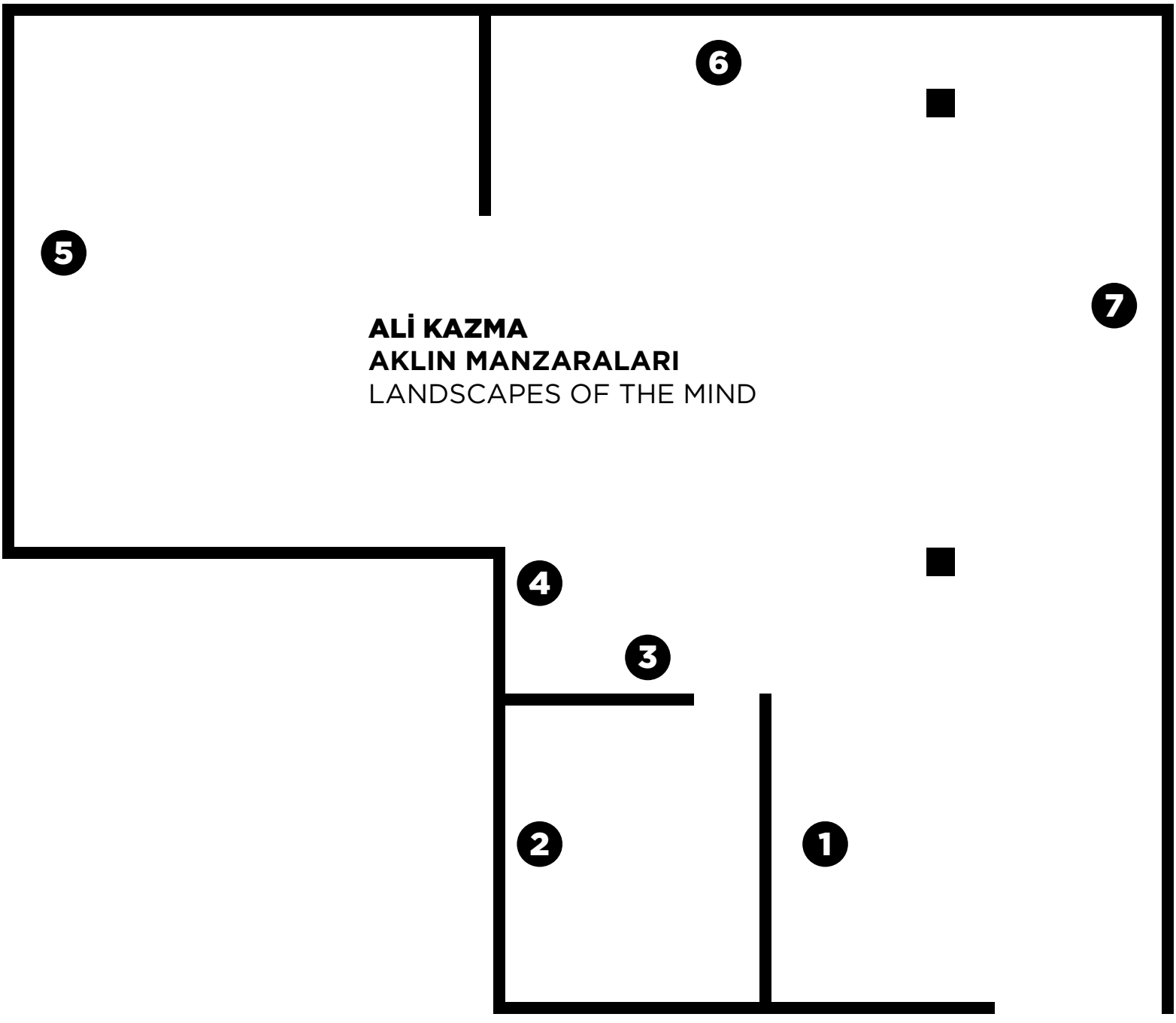
6
5
7
ALİ KAZMA
AKLIN MANZARALARI
LANDSCAPES OF THE MIND
4
3
2
1

Kitaplar Üzerine Sanatçının Arşiv Çalışması
The Artist's Archival Work on Books
2010–2024

1

Arşivsel pigment baskı
Archival pigment print
20 x 30 cm
30 x 45 cm

Sanatsal üretimlerine fotoğraf ile başlayan Ali Kazma'nın "Aklın Manzaraları"ndaki fotoğrafları, sergide yer alan videolara bir giriş niteliği taşıyor. Sanatçı için fotoğraf yalnızca belgeleyici bir araç değil, dış dünyayı anlamlandırmak ve içselleştirmek için kullandığı bir haritalama yöntemi olarak karşımıza çıkıyor. Tıpkı bir mimarın bir mekânla kurduğu ilk çizgisel temas gibi, Kazma da çalışacağı alanı ve konuyu fotoğraflayarak zihninde yerleştiriyor; bu süreç onun için görsel bir atlas görevi görüyor.

The photographs in "Landscapes of the Mind" by Ali Kazma, who began his artistic career with photography, serve as a prologue to the videos featured in the exhibition. For Kazma, photography isn't merely a documentary tool—it's a mapping method to understand and internalize the outside world. Like an architect's initial sketch of a space, Kazma photographs his subjects and their surroundings to create a mental imprint, building a visual atlas for himself.

2010'da "Bir Şair Nasıl Filme Alınır?" başlıklı sergisiyle birlikte edebiyat temelli üretimlere yönelen Kazma, o tarihten itibaren kitapların etrafında gelişen maddi ve düşünsel evreni belgelemeye başlıyor. Bir sanatçı kitabı hazırlamak üzere Éditions Take5'in kurucusu Céline Fribourg ile bir araya gelen Kazma'nın "kitaplar üzerine bir kitap" olarak tanımladığı *Recto Verso* (2012), bu sürecin ilk önemli sonucu olarak ortaya çıkıyor. Kitapların üretildiği, saklandığı, yazıldığı, okunduğu, tasarlandığı ve onarıldığı mekânların yanı sıra; Heidelberg baskı makineleri, dizgi makineleri, monotipler, kütüphaneler, kitapçılar, okuma odaları ve mürekkep lekeleri, sanatçının binlerce karelik fotoğraf arşivine dahil oluyor. Bu fotoğraf serisi, çekimlerden birkaç yıl sonra Alberto Manguel ve Orhan Pamuk gibi yazarların arşivlerine yönelen Kazma'nın, yazarların zihinsel evrenini gözler önüne serme çabasının en önemli basamaklarından biri olarak karşımıza çıkıyor.

In 2010, with his exhibition "How to Film a Poet?", Kazma shifted toward literature-based productions, documenting the material and intellectual world surrounding books. *Recto Verso* (2012), which Kazma calls "a book about books," marks the first major outcome of this journey—a collaboration with Céline Fribourg, founder of Éditions Take5, to create an artist's book. His archive of thousands of photographs captures the complete ecosystem of books: Heidelberg printing presses, typesetting machines, monotypes, libraries, bookstores, reading rooms, ink stains, and the spaces where books are produced, stored, written, read, designed, and repaired. This photographic series represents a crucial phase in Kazma's efforts to reveal writers' mental landscapes, preceding his work with the archives of authors like Alberto Manguel and Orhan Pamuk.

Sergide yer alan fotoğraf ve videoların arasındaki diyalog mercek temelli iki sanatın ilişkisine işaret ederken, izleyiciyi Kazma'nın görsel dünyasına ve pratiğine, sanatçının ritmine bağlı kalmadan girme olanağı tanıyor. Döngüsü devam eden videolarda zamanın yapısı sanatçı tarafından belirlenirken, fotoğraflar ise izleyicinin kendi hızını belirlemesine olanak tanıyor. Kazma'nın zihinsel haritalamasının bir uzantısı olarak yorumlanabilecek bu yalın görüntüler tipolojiler yaratıyor ve izleyicinin kendine ait bir düşünsel bir harita oluşturmasına alan açıyor.

The dialogue between photographs and videos in the exhibition reveals the relationship between these two lens-based arts, inviting viewers to explore Kazma's visual world at their own pace, independent of the artist's rhythm. While the looping videos follow a timing structure set by the artist, the photographs let viewers linger as they wish. These straightforward images serve as extensions of Kazma's mental mapping, creating typologies that encourage viewers to construct their own intellectual landscapes.

Sentimental
2022

2

Senkronize iki kanallı HD video, sesli
Synchronized two-channel HD video, with sound
8’ döngü loop
Sanatçı ve Analix Forever Gallery, Cenevre izniyle
Courtesy of the artist and Analix Forever Gallery, Geneva
Analix Forever Gallery, Cenevre desteğiyle üretilmiştir.
Produced with the support of Analix Forever Gallery, Geneva.

“Sentimental”, Nobel ödüllü yazar Orhan Pamuk’un sesini ve varlığını merkeze alan eşzamanlı iki kanallı bir anlatı kuruyor. Video, Kazma’nın sesiyle dahil olduğu nadir yapıtlarından biri olması nedeniyle hem içerik hem biçim açısından diğer çalışmalarından ayrışıyor.

Pamuk’un İstanbul’daki ev ve arşivinde geçen, Boğaz’ın sesleriyle açılan videoda, yazarın *Veba Geceleri* romanının İngilizce baskısına ait sayfalar dolusu nüshayı imzaladığı âna tanıklık ediyoruz. Pamuk’un mekanikleşmiş bu eylemi devam ederken, Kazma’nın motosiklet yolculukları ve planladığı rotalara dair başlayan sohbet, bu mekanik rutini daha da görünür kılıyor. Video boyunca duyduğumuz bu diyaloglara, Kazma’nın geçmişteki seyahatleri ve gelecekte gerçekleştirmeyi planladığı yolculuklardan kesitler eşlik ediyor. Böylece izleyici, zamansal ve düşünsel olarak geçmiş ve gelecek arasında şiirsel bir yolculuğa davet ediliyor.

Pamuk, kendi üretimini Kazma’nın göçebe sanat pratiğiyle kıyaslarken, Friedrich Schiller’in *Naif ve Duygusal Şiir Üzerine* adlı makalesine atıfta bulunuyor. Yazar, Kazma’yı doğrudan içinden gelerek üreten “naif” bir sanatçı olarak tanımlarken, kendisini de kusurlarıyla yüzleşmek zorunda kalan, kendini dönüştürmeye çalışan “sentimental” bir figür olarak betimliyor.

Sanatçının yolculuğunu ve videonun kurgusunu detaylı biçimde planlayan yapısı ile, Pamuk’un yer yer naif ve çocuksu merakıyla derinleşen sohbetiyle bu karşıtlık bulanıklaşıyor. İstanbul’da kararan gökyüzüyle sona eren video, bireysel üretim biçimleriyle coğrafya, hafıza, zaman ve hareket arasındaki ilişkiye odaklanan çok katmanlı bir diyaloğun belgesine dönüşüyor.

“Sentimental” constructs a two-channel narrative centered on the voice and presence of Nobel Prize-winning author Orhan Pamuk. The video stands apart from Kazma’s other works in both content and form, as it is one of the rare pieces that incorporates his own voice.

Set in Pamuk’s Istanbul home and archive, the video opens with the sounds of the Bosphorus, as we watch the author signing piles of pages from his novel *Nights of Plague.* While Pamuk continues this repetitive, mechanical action, Kazma’s discussion of motorcycle trips and planned routes heightens our awareness of this routine. Throughout the video, these conversations are woven with glimpses of Kazma’s past travels and future journey plans, inviting viewers on a poetic journey that flows between past and future, both temporally and intellectually.

Comparing his creative process to Kazma’s nomadic artistic practice, Pamuk draws on Friedrich Schiller’s essay *On Naïve and Sentimental Poetry*. He characterizes Kazma as a “naïve” artist who creates instinctively from within, while portraying himself as a “sentimental” figure who must confront his flaws and seek transformation.

The distinction blurs through Ali Kazma’s meticulous journey planning and video editing, alongside Pamuk’s conversation, which often reveals his childlike curiosity. Concluding with Istanbul’s darkening sky, the video becomes a multifaceted dialogue exploring the connections between individual creative processes, geography, memory, time, and movement.

Dövme
Tattoo
2013

3

Tek kanallı HD video, sesli
Single-channel HD video, with sound
8’ döngü loop
Sanatçı ve İstanbul Kültür Sanat Vakfı izniyle
Courtesy of the artist and Istanbul Foundation for Culture and Arts
İstanbul Kültür Sanat Vakfı desteğiyle üretilmiştir.
Produced with the support of Istanbul Foundation for Culture and Arts.

Ali Kazma’nın “Rezistans” serisi bedenin toplumsal, sanatsal, kültürel ve bilimsel yollarla nasıl dönüştüğünü odağına alarak, sanatçının pratiğinde sıkça izini sürdüğü insan faaliyetlerinin bir ansiklopedisi niteliğini taşıyor. Kazma’yı dünyanın farklı köşelerine sürükleyen serinin yedinci videosu “Dövme”, bedenin bir müdahale ve anlam alanı olarak düşünülmesi için izleyiciyi Alex Kofuu Reinke Horikitsune’nin Londra’daki dövme stüdyosuna davet ediyor.

Beden aracılığıyla dünyayla kurduğumuz ilişkinin biricikliğine odaklanan yapıt hem şekil verenin hem de şekillenenin karşılıklı etkileşimini görünür kılıyor. Bedenin, yalnızca üzeri işlenen bir yüzey değil, aynı zamanda anlam taşıyan ve üreten bir varlık olduğunu ortaya koyuyor. Dövme sürecinde, dış dünyayla ilişki kuran; direnen ve izleri içine alıp saklayan bir katman ve kabuk olarak beliriyor. Dövme sanatçısı ile onun tuvaline dönüşen ten arasındaki dinamik dönüşümün bir ifadesi haline geliyor. Deriye nüfuz eden iğnenin ritmi ve sesi bu kabuğun geçirgenliğini hissettirirken, dövme, geri döndürülemez bir değişime işaret ediyor. Artık bir tuvale dönüşmüş olan beden, bu ritim ve hassasiyet karşısında şekillenmeye teslim oluyor. Yakın kadrajlarda dövme sanatçısının bu dönüşüm sürecini yönettiğine tanıklık ederken, beden artık bir tuval resmini anımsatan planlarla belirmeye başlıyor.

Kazma, bedeni bir dönüşüm alanı olarak konumlandırarak, dövme sanatı aracılığıyla isyan, kişisel ifade ve altkültürle kurulan bağı gözler önüne seriyor. Bedenin biçimlenme sürecindeki dayanıklılığı kadar, müdahale edenin üretimindeki hassasiyet de yapıtın temel izleklerinden biri olarak karşımıza çıkıyor.

Ali Kazma’s “Resistance” series focuses on how the body is transformed through social, artistic, cultural, and scientific means, forming an encyclopedic exploration of human activity—a recurring theme in the artist’s practice. As the seventh video of the series, which takes Kazma to different corners of the world, “Tattoo” invites the viewer to Alex Kofuu Reinke Horikitsune’s tattoo studio in London to consider the body as a site of intervention and meaning.

The artwork reveals the unique relationship between body and world, making the interaction between shaper and shaped visible. It shows that the body is not merely a surface to be treated, but an entity that carries and produces meaning. During the process, the skin emerges as a layer and shell that connects with the outside world—resisting, encasing, and preserving traces. It becomes an expression of dynamic exchange between the tattoo artist and skin-as-canvas. The rhythm and sound of the needle penetrating skin reveals this shell’s permeability, while the tattoo marks an irreversible change. The body, turned into canvas, surrenders to this rhythmic and sensitive shaping. Through close-ups, we witness the tattoo artist directing this change, as the body begins to resemble a painted canvas.

By positioning the body as a site of transformation, Kazma illuminates the connection between rebellion, self-expression, and subculture through the art of tattooing. The body’s durability during this process, alongside the sensitivity of the artist’s work, forms a fundamental theme of the piece.

Hat
Calligraphy
2013

4

Tek kanallı HD video, sesli
Single-channel HD video, with sound
6’ döngü loop
Sanatçı ve İstanbul Kültür Sanat Vakfı izniyle
Courtesy of the artist and Istanbul Foundation for Culture and Arts
İstanbul Kültür Sanat Vakfı desteğiyle üretilmiştir.
Produced with the support of Istanbul Foundation for Culture and Arts.

Ali Kazma’nın 2012’de başladığı ve ilk olarak 55. Venedik Bienali Türkiye Pavyonu’nda sergilediği “Rezistans” başlıklı serisinin parçası “Hat”, seri ve sergi seçkisinde yer alan “Dövme” yapıtının da merkezine aldığı gibi çeşitli disiplin, üretim ve zanaatın beden ile ilişkisini inceliyor. Sanatçının tüm yapıtlarında tekrar eden zaman unsuru bu seri için de önem taşıyor. “Hat”, izleyiciyi bedeni ve bedenin bu zanaat ile olan ilişkisi ve üretme eyleminin zamansallığı üzerine düşünmeye itiyor.

Arap harflerinin estetik kaygıyla yazılmasını esas alan *hüsn-i hat* sanatını ve bu sanatı icra eden hattat Ömer Faruk Dere’yi kadrajına alan Kazma, elin ve hareketinin esas olduğu bu zanaatı, bedenin sınırları etrafında inceliyor. Sanatçının artık imzası haline gelen yakın çekim stili ve ritmik kurgu, analog bir üretme eylemini kayıt altına alırken, izleyici bu eylemin ustasıyla baş başa kalıyor. Yedinci yüzyıldan günümüze kadar gelen hat sanatı, Kazma’nın merceği aracılığıyla kültürel bir değer olmanın yanı sıra, yazma eyleminin fizikselliğini ve performatif yönünün de açığa çıktığı yeni bir katman kazanıyor.

“Hat”, her günün daha da hızlandığı bir dünyada sessiz ve kendi ritminde bir yaratım sürecini işliyor. Yazının estetik güzelliğinin ötesinde, elin deneyime ve sabra dayalı hassasiyetini görünür kılıyor. Bedenin, yüzyıllardır devam eden bir eylemin ve aktarılan bilgilerin taşıyıcısı olduğunu vurgularken, elin yalnızca bir araç değil, aynı zamanda bu birikimin izlerini taşıyan bir arşiv olduğu gerçeğine de vurgu yapıyor. Yapıt, böylece hem bedensel hem de zihinsel bir hafıza mekânı olarak işlev kazanıyor.

“Calligraphy,” part of Ali Kazma’s series “Resistance” (2012), first exhibited at the 55th Venice Biennale Türkiye Pavilion, examines the relationship between the body and various disciplines, productions, and crafts—a theme also central to the series’ work “Tattoo.” Time, a recurring element throughout the artist’s works, plays a significant role in this series as well. “Calligraphy” invites viewers to contemplate the body’s connection to this craft and the temporal nature of artistic creation.

Kazma examines the art of *hüsn-i hat* (traditional calligraphy)—the aesthetic writing of Arabic letters—by focusing on the calligrapher Ömer Faruk Dere’s bodily movements and physical limitations. Through his signature close-up shots and rhythmic editing, the artist captures an analog act of making while leaving viewers in intimate proximity with the master at work. From Kazma’s perspective, the ancient art of calligraphy, dating back to the seventh century, not only emerges as a cultural treasure but also reveals new dimensions of writing as a physical, performative act.

In our increasingly fast-paced world, “Calligraphy” stands as a meditative, self-paced creative process. It showcases not just the aesthetic beauty of writing, but the hand’s refined sensitivity—a product of experience and patience. The body serves as a vessel for centuries-old knowledge and action, while the hand transcends its role as a mere tool to become an archive of accumulated wisdom. In this way, the work exists as both physical and mental memory.

Mürekkep Evi
A House of Ink
2023

5

Üç kanallı HD video, sesli
Three-channel HD video, with sound
50’ döngü loop
Sanatçı ve Francesca Minini, Milano izniyle
Courtesy of the artist and Francesca Minini, Milan
Francesca Minini, Milano desteğiyle üretilmiştir.
Produced with the support of Francesca Minini, Milan.

Ali Kazma, Aralık 2021’de başladığı ve Orhan Pamuk’un yazı evrenine derinlemesine bir bakış sunduğu bu üç kanallı videoda, düşünmenin ve yazmanın sessiz, görünmeyen doğasına karşılık gelebilecek görsel ifadeler üretmeyi amaçlıyor. Pamuk’un Cihangir’deki ev ve kişisel arşivine odaklanan sanatçı, yazara ait bu ortamı sadece bir yaşam alanı olarak değil, aynı zamanda yazarın zihinsel dünyasının somutlaştığı bir hafıza mekânı olarak ele alıyor.

Kazma, en soyut sanatsal üretimlerden biri olan edebiyatta fikirlerin nasıl ortaya çıktığını, elendiğini ve yeniden inşa edildiğini yazara ait elyazmaları aracılığıyla görünür kılıyor. İstanbul’un ışığını, martıları, gemileri ve Pamuk’un kedisi Arkadaş’ı da bu yaratım sürecine dahil ederek, dış dünyaya ait bu detayları düşünsel üretimin ayrılmaz parçaları olarak sunuyor. Üç kanaldan oluşan yapıt, her izleyişte değişen görsel ve işitsel permütasyonlarla, her bir ögenin yaratım sürecindeki rolünü vurguluyor ve izleyiciyi yazarın zihinsel manzarasına davet ediyor.

Kazma’nın kamerası yalnızca ortaya çıkan edebi metinlere değil, henüz şekillenmemiş olanları da izliyor. Pamuk’un dört daireye yayılan üretim ve yaşam alanı, çocukluk albümlerinden mürekkep lekelerine kadar sayısız iz ve nesneyle dolu olarak karşımıza çıkıyor. Sanatçı, 70 gün geçirip, 200 saatin üstünde kayıt yaptığı bu evrende, Pamuk’un en sevdiği romanlarından biri olan *Kara Kitap*’ı ve onun 3.000 sayfalık elyazmalarını odağına alıyor; fakat bu süre boyunca, kitaplaşmamış fakat çizilmiş, renklendirilmiş, defalarca yeniden düzenlenmiş, yazarın “aklının manzaralarını” sunan sayfalar dolusu kâğıtları keşfediyor. Çekimleri sırasında masa üstlerini ya da rafları filme almakla yetinmeyen Kazma, bir dedektif gibi, yazarın işaretlediği özel satırların, kesişen imgelerin ve kişisel anlam taşıyan detayların peşine düşüyor. “Mürekkep Evi”, böylelikle arşivin yalnızca bir belgesi olmanın ötesinde, bir zihnin haritasına dönüşüyor. Ali Kazma’nın tanımıyla “elyazması, düşüncenin gerçekleştiği yer, vahşi doğadır.” “Mürekkep Evi” de bu doğanın içinde düşünmenin kendisini görünür kılan katmanlı bir yapı kuruyor.

In this three-channel video, begun in December 2021, Ali Kazma offers an in-depth look at Orhan Pamuk’s literary universe while aiming to create visual expressions that capture the silent, invisible nature of thinking and writing. The artist explores Pamuk’s home and personal archive in Cihangir not just as living quarters, but as a tangible site of memory where the writer’s mental world takes physical form.

Through Pamuk’s manuscripts, Kazma illuminates how ideas in literature—one of art’s most abstract forms—emerge, fade, and reconstruct themselves. He weaves Istanbul’s light, seagulls, ships, and Pamuk’s cat Arkadaş into this creative process, presenting these external elements as essential to intellectual creation. The work’s three channels showcase each element’s role through ever-changing visual and auditory combinations, drawing viewers into the author’s mental landscape.

Kazma’s camera follows both completed literary texts and those still taking shape. Pamuk’s creative and living space, spanning four apartments, brims with countless artifacts—from childhood albums to ink stains. During his 70 days and 200 hours in this universe, Kazma centered on Pamuk’s favorite novel, *The Black Book*, and its 3,000-page manuscript. He also uncovered numerous unpublished papers—sketched, colored, and repeatedly reworked—revealing the landscapes of the author’s mind. Like a detective, Kazma goes beyond merely filming desktops and shelves; he tracks down the author’s underlined sentences, cross-referenced images, and details rich with personal significance. Thus, “A House of Ink” transcends being a mere archive document to become a map of the mind. As Ali Kazma puts it, “manuscripts are where thought comes to life, they are the untamed wilderness.” “A House of Ink” builds a layered structure that makes visible the very act of thinking within this wilderness.

Sumi
2025

6

Senkronize iki kanallı HD video, sesli
Synchronized two-channel HD video, with sound
7’ döngü loop
Sanatçı ve Bozlu Art Project izniyle
Courtesy of the artist and Bozlu Art Project
Bozlu Art Project desteğiyle üretilmiştir.
Produced with the support of Bozlu Art Project.

Ali Kazma’nın, yazının en temel malzemesi olan mürekkebe 2013 tarihli “Hat” ve “Dövme” çalışmalarının ardından yeniden odaklandığı “Sumi” adlı güncel video yerleştirmesi, hem mürekkebin üretim sürecini hem de taşıdığı tarihsel ve kültürel anlamları araştırıyor. Sanatçı, çoğu zaman erişimi sınırlı üretim alanlarına yönelen pratiği doğrultusunda, Japonya’nın Nara kentindeki Kobaien atölyesinde yüzyıllardır ustadan çırağa aktarılan *sumi* kaligrafi mürekkebinin yapım sürecini kayda alıyor.

Kazma’nın çalışması, zaman, emek ve ustalık kavramlarına dikkat çekerek dünyanın en saf siyahı olarak bilinen bu özel mürekkebin üretimine yeni bir bakış açısı sunuyor. Bitkisel ve hayvansal bazlı malzemelerin yoğrulup kalıplara dökülmesini takiben aylar süren kurutma sonucunda tamamlanan bu işçilik, Kazma’nın kamerasında tekrara dayalı fiziksel hareketlerle gelişen bir ritme evriliyor. Vücudun tüm ağırlığının verildiği ayakla ezme yöntemi *ashineri* ile başlayan ve elle devam eden *teneri* adı verilen yoğurma aşamaları, emeğin basınç ve süreklilikle şekillendiği bir koreografiye dönüşüyor.

Sanatçı, 2010’dan bu yana sürdürdüğü düşünce temelli yazı ve belleğe dair üretimin ardından, bu kez mürekkebin maddeselliğine yönelerek tanıdığı bir alanı tekrar keşfediyor. Kazma, bu süreci yalnızca video aracılığıyla değil, aynı zamanda çektiği ve ışıklı kutular içinde sergilediği yedi adet fotoğrafla da izleyiciyle paylaşıyor. Bu fotoğraf seçkisi, aynı hammaddeden üretilen *sumi* mürekkebinin farklı yoğunluklarda ve dokularda yüzeyle kurduğu ilişkiye odaklanıyor. Kimi görüntülerde yoğun ve opak kimi görüntülerde ise dağılmış ve bulanık izler bırakan mürekkep, hem malzemenin hem de üreticinin izini taşıyor.

Kazma, maddi olan ve olmayanın birlikte düşünülebileceği bir ifade alanı yarattığı bu yerleştirmede, elle şekillenen ile zihinde biçimleneni yan yana getiriyor.

Ali Kazma’s recent video installation, “Sumi,” explores both the production process and historical-cultural meanings of ink—the most basic material of writing—following his 2013 works “Calligraphy” and “Tattoo.” Continuing his practice of documenting hard-to-access production spaces, the artist captures the making of *sumi* calligraphy ink, a centuries-old craft passed down from master to apprentice at Kobaien studio in Nara, Japan.

Kazma’s work offers a fresh perspective on the production of the world’s purest black ink by highlighting the elements of time, labor, and craftsmanship. The labor-intensive process evolves into a rhythmic sequence of movements, captured by Kazma’s camera, as workers mix plant- and animal-based materials, mold them into shapes, and dry them for months. The production begins with the *ashineri* method—applying full body weight through the feet to crush the mixture—followed by the *teneri* stage of hand-kneading. This sequence becomes a choreography where pressure and continuity shape the labor.

Since 2010, the artist has explored thought-based writing and memory-related work. Now he turns his attention to a familiar territory—the materiality of ink. Kazma presents this process through video and seven photographs he took, displayed in light-boxes. These photographs explore the relationship between *sumi* ink, made from a single raw material, and its interaction with surfaces of varying densities and textures. The ink appears dense and opaque in some images, while in others it diffuses into blurred traces, revealing the imprint of both material and maker.

In this installation, Kazma creates an expressive space where material and immaterial elements can be contemplated together, juxtaposing handcrafted forms with mental constructs.

Alberto Lizbon'da
Alberto in Lisbon
2024

7

Senkronize iki kanallı HD video, sesli
Synchronized two-channel HD video, with sound
14'40" döngü loop
Sanatçının izniyle
Courtesy of the artist
Ayşe Umur'un desteğiyle üretilmiştir.
Produced with the support of Ayşe Umur.
Türkçe ve İngilizce altyazılı videolar ardışık gösterilmektedir.
Videos with Turkish and English subtitles are shown consecutively.

Çalışma, Arjantin doğumlu yazar ve kitap tarihçisi Alberto Manguel'in, 40.000'den fazla kitaptan oluşan kişisel kütüphanesinin Portekiz'e taşınmasını odağına alıyor. Daha önce, Ali Kazma'nın *Recto Verso* (2012) başlıklı sanatçı kitabının metnini kaleme alan Manguel'in Fransa'daki kır evindeki yaşamını ve kütüphanesini "Harfler Evi" (2015) adlı video çalışmasında belgeleyen sanatçı, bu kez bir kütüphanenin yalnızca fiziksel değil, zihinsel ve kurumsal dönüşümünü gözler önüne seriyor.

Dört yıla yayılan çekimlerde Kazma, bir yandan Lizbon'daki yeni mekâna taşınan kitapların tasnif edilip raflara yerleştirilmesini takip ederken; diğer yandan Manguel'in kitaplarla kurduğu kişisel bağın yeni bir coğrafyada nasıl yeniden inşa edildiğini belgeliyor. Lizbon Belediyesi tarafından bir araştırma ve kültür alanına dönüştürülmek üzere tahsis edilen 18. yüzyıldan kalma bir villada geçen bu süreç, özel bir birikimin kamuya açılması üzerine de düşündürüyor.

Kazma, Manguel'in kitaplarından ve kütüphanesinden ilhamla şekillenen düşünce dünyasını, Manguel'in gündelik yaşamından kesitler aracılığıyla görünür kılıyor. Böylece bir kütüphaneyi raflardaki kitaplardan ziyade, yazarın zihninde büyüyen ve zamanla kamusallaşan bir topografya olarak ele alıyor. "Alberto Lizbon'da", yürüyen bir kütüphane olarak tanımlanabilecek Manguel'in hayal ile gerçek arasında sağladığı dengeyi ve bu dengeyi sürdürme çabasını izleyiciye sunuyor.

This work documents the installation of Argentine-born writer and book historian Alberto Manguel's personal library—comprising more than 40,000 books—in Portugal. The artist had previously captured Manguel's life and library in his 2015 video work "House of Letters" at Manguel's French country house, and Manguel had written the text for Ali Kazma's artist book *Recto Verso* (2012). Now, Kazma reveals not only the physical but also the intellectual and institutional transformation of a library.

For four years, Kazma documented the process of sorting and shelving books at their new home in Lisbon, while capturing how Manguel rebuilt his personal connection with his collection in this new setting. This transition took place in an 18th-century villa—a building the Lisbon City Council had designated as a future research and cultural center—raising intriguing questions about making a private collection public.

Through intimate glimpses of daily life, Kazma unveils Manguel's world of ideas, shaped by his books and library. Rather than depicting a library as mere shelves of books, this work presents it as an intellectual landscape that grows in the author's mind before emerging into the public sphere. "Alberto in Lisbon" captures Manguel's delicate balance between fantasy and reality, and his ongoing efforts to maintain it.